

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ.....	2
ELS HOMES MÉS	3
EL PAÍS SENSE SON	5
EL GUSTAU	7
EL CASAMENT DEL LLAPIS I LA GOMA.....	9
ELS NEGOCIS DEL SENYOR GAT	12
ELS ANIMALS DE CINQUÈ A	14
EL JARDÍ DE LA REINA.....	17
CASA MEVA.....	19
FRANÇA	21
UN ÓS PANDA A XINA.....	23
CAL·LIGRAMES – POEMES ENDEVINALLA.....	25

INTRODUCCIÓ

Som els alumnes de 5è A de l'escola Bertí de l'Ametlla del Vallès i hem creat un recull de poemes. En aquest recull de poemes en trobareu de fets per nosaltres mateixos i poemes d'altres autors que els vam utilitzar d'exemple per aprendre.

Aquest recull va dirigit als nens i nenes de l'escola Bertí. Ens ha agradat molt aprendre tant sobre els poemes.

ELS HOMES MÉS

En Joan Esquenadret,
viatjant amb pocs calés,
un bon dia va arribar
al país dels homes més.

Cada un dels habitants
d'aquella estranya ciutat
és el campió del món
d'alguna especialitat.

Si comencem per l'alcalde,
és el més magre del món:
el secretari i el jutge
el més ruc i el més brut són.

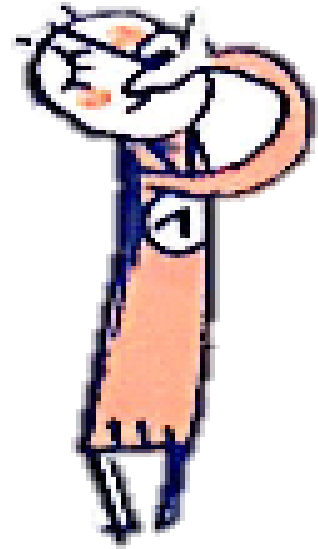

Hi ha el més ric, el més gandul,

el més alt i el més baixet.

També hi viu el més pobre,

i el seu fill, el més pobret.

Hi ha el més llest, el més tanoca,

el més fluix i el més valent,

el més ràpid, el més lleig,

el més boig i el més dolent.

El més bo, no que no hi és...

Per trobar-lo, on farem cap?

És tan bo, que ben segur

que ni ell mateix no ho sap.

Gianni Rodari / Albert Jané

EL PAÍS SENSE SON

En Joan Esquenadret,
cap allí on el sol es pon,
va arribar, mig adormit,
a la terra sense son.

En aquella terra estranya
no saben ni què és un llit:
no en fan servir, car no dormen,
ni de dia ni de nit.

Sempre corren i es belluguen,
en perpetu moviment;
en tota la seva vida
no reposen ni un moment.

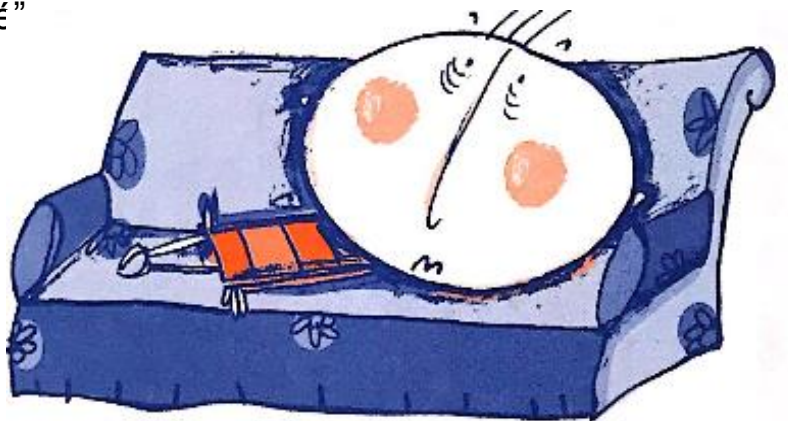
Treballen, es diverteixen,
xerren i fan xerinola;
si no tenen res a fer
ballen una farandola.

Les mares no canten mai
cançons de bressol als nens.

“Alça’t, reiet de la mare”,
diuen si la mandra els venç.

“Tot això em sembla molt bé”
en Joan va comentar.

“Tanmateix, una becaina
faré ajaçat al sofà”.

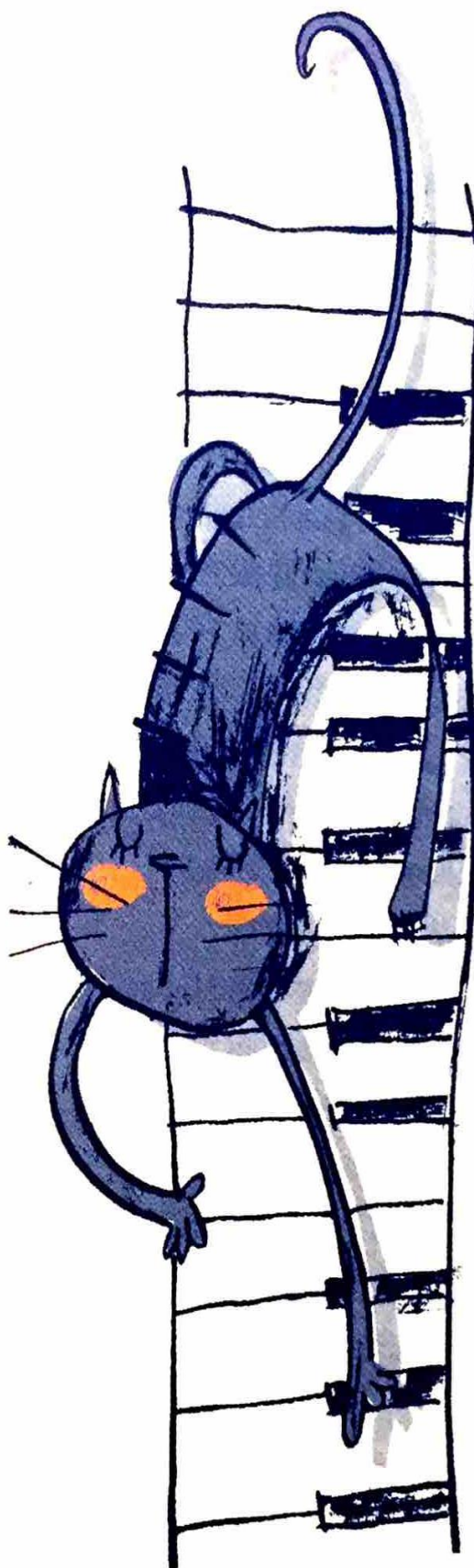
Gianni Rodari / Albert Jané

EL GUSTAU

El Gustau, un gat artista,
és un doble pianista,
que toca el piano a quatre grapes,
no com Chopin, molt abans,
que el tocava a dues mans.

Com que és un piano de cua
sembla molt apropiat
que l'artista tingui cua,
una cua de veritat
i no una cua de frac.

El Gustau balla que balla
amb molta gràcia i mesura,
per les tecles del piano

-ara ho fa tot xano-xano-

i sobre la partitura.

I quan la nit ha arribat

toca per a ell tot sol

una cançó de bressol

i s'adorm sobre el teclat.

Gianni Rodari / Albert Jané

EL CASAMENT DEL LLAPIS I LA GOMA

Un llapis de dibuixar
i una goma d'esborrar
van voler fer un casament
que en parlés tota la gent.

Ell es va posar un barret
que semblava un panellet
i ella una sabata rosa
que li feia molta nosa.

Ell va dibuixar un convit
amb xampany i gall rostit
i ella va esborrar-ne un tros
per poder-li posar arròs.

En ser l'hora de la festa
ell va dirigir l'orquestra
i ella va esborrar un trombó
que li feia mitja por.

I quan va arribar la nit
ell era més llarg que el llit
i va haver-lo d'estirar
com un dia sense pa.

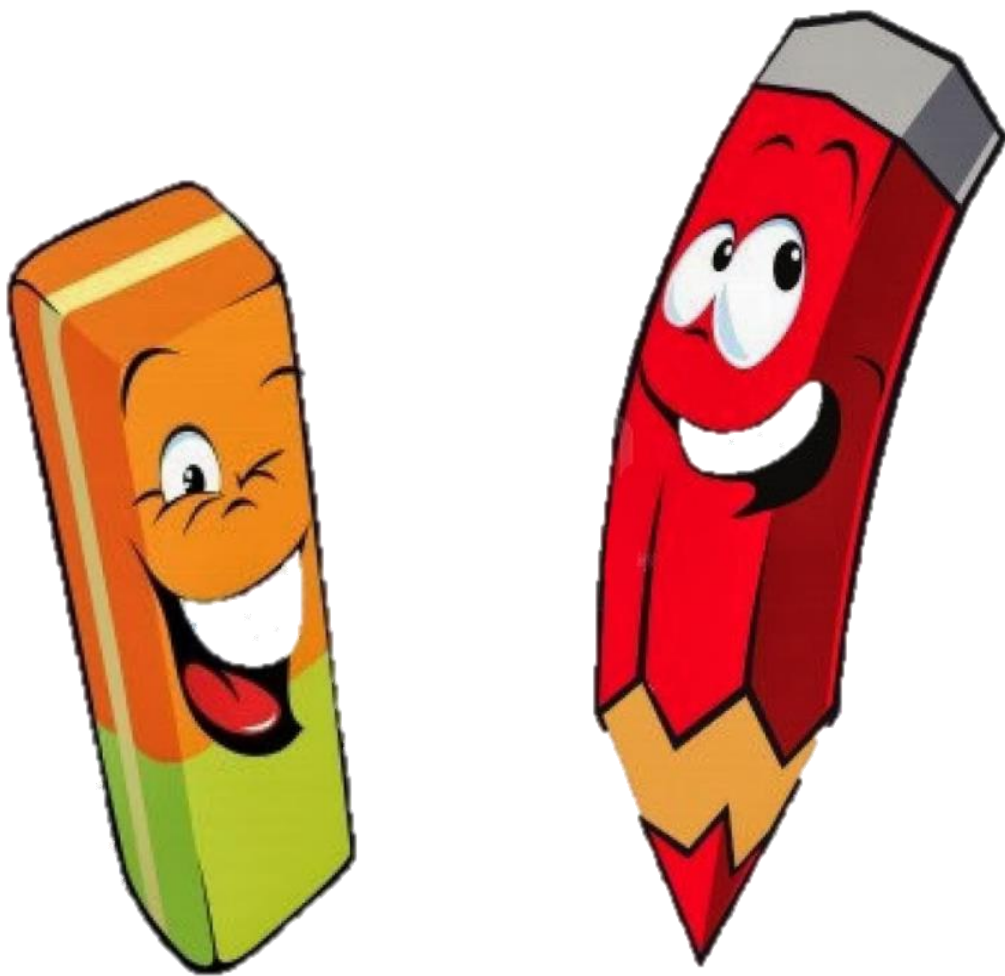
Ella, amb camisa de tul,
no hi podia posar el cul
i va esborrar-ne la vora
per poder-lo treure a fora.

Ell va somiar un castell
on el rei semblava... ell

i ella va esborrar el palau

on vivia el príncep blau.

Miquel Desclot

ELS NEGOCIS DEL SENYOR GAT

Una vegada hi havia un gat que volia fer diners

I va obrir una botiga perquè tothom hi comprés.

Venia ratolins en conserva, un ofici

del qual esperava un gran benefici.

Tenia una caixa, una caixera, un gran aparador

i un anunci lluminós de neó.

Un cartell deia, situat en un lloc principal:

“Per tres llaunes comprades, un obrellaunes de regal”.

El negoci, però, no acabava de funcionar,

perquè els ratolins no volien col·laborar.

No volien ser enllaunats. Venien, miraven

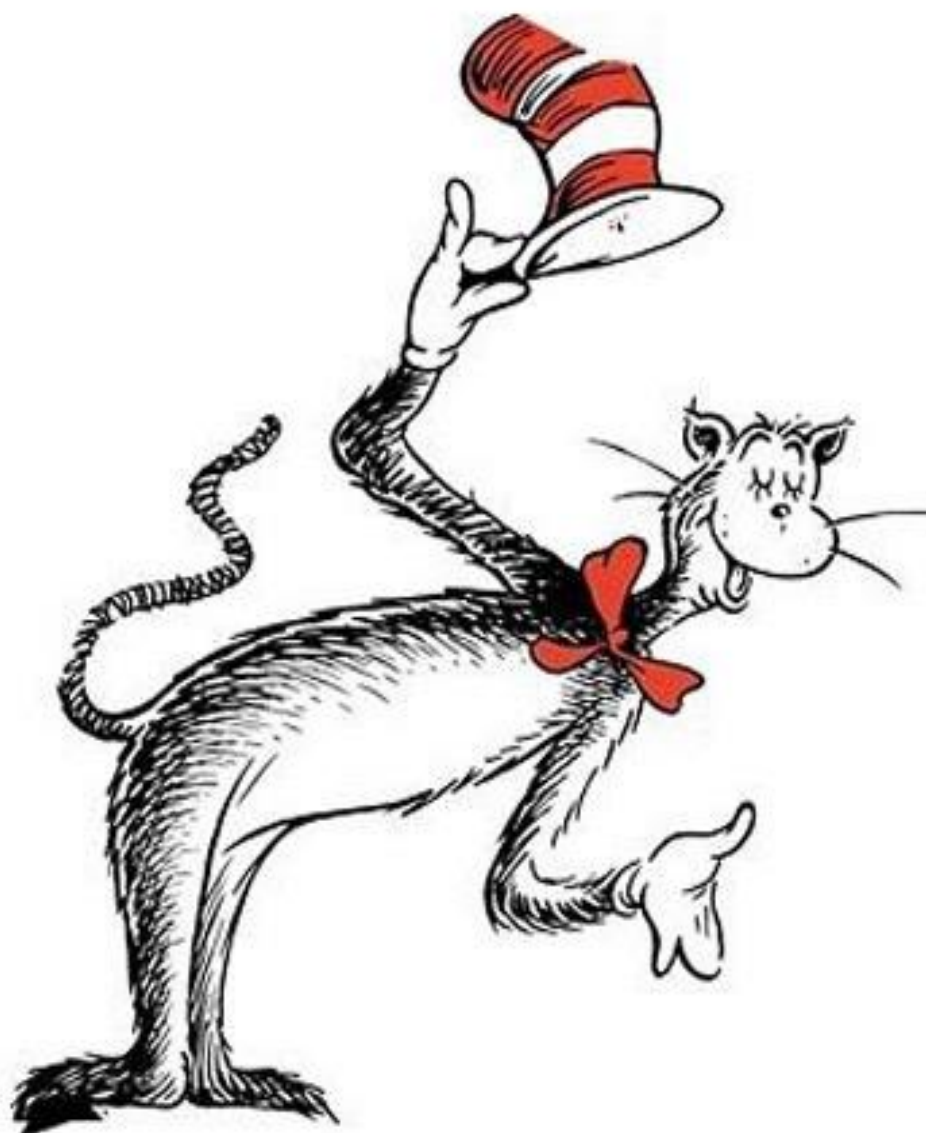
l'aparador, no deien ni bon dia i se'n tornaven.

El gat va canviar de professió,

sense deixar els negocis, la seva gran passió.

Venia mata-rates i mata-ratolins,
un negoci, la veritat, dels més mesquins.

Gianni Rodari /Albert Jané

ELS ANIMALS DE CINQUÈ A

L'Oriol té un esquirol
que li agrada molt el futbol,
i, a més a més,
que pren el sol.

L'esquirol, juntament amb el cargol,
juguen a futbol,
i normalment marquen un gol
quan es pon el sol.

Cada dia l'esquirol,
se'n va anar a buscar un pinyol
sota el bressol
encara que no li toqui el sol.

Normalment, en un dia de sol,
aparèixer un trençalòs
que jeu al costat de l'esquirol,
que està sol.

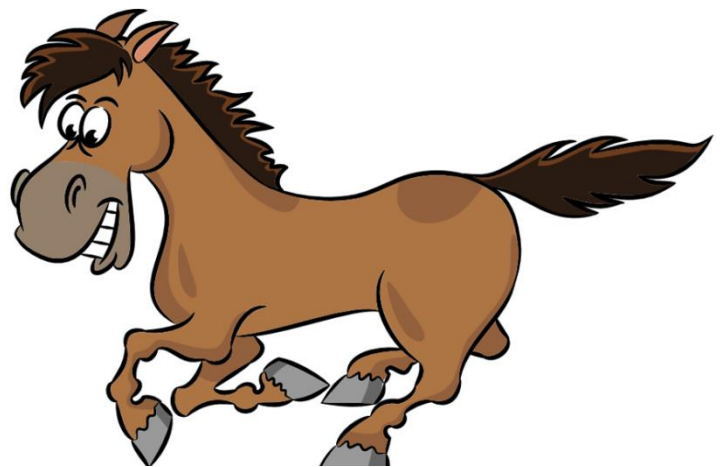

L'eriçó, que també viu allà, li fa un petó
i mentrestant que espera l'arribada d'un lleó
es menja un caneló
en el camp de cotó.

El gos, que també viu al bosc,
li agrada l'os,
en canvi, gens l'arròs,
i només dorm quan el cel és fosc.

El cavall, que és l'animal
que viu en el corral,
es passa la vida corrents
i no camina gens.

El cavall menja palla
i normalment salta,
unes quantes tanques,
en el temps de falles.

També hi viuen cavalls salvatges
que acostumen a anar a les platges,
a prendre el sol,
com l'esquirol de l'Oriol.

Quan arriba el dia de neu,
apareix un ós
que veu una guineu
jugant amb la neu.

Lluny del corral hi ha els pandes, amics dels ossos,
que són molt afectuosos
i mengen bambú
i no el comparteixen amb ningú.

Els alumnes de 5è A

EL JARDÍ DE LA REINA

Aquest és el jardí de la Reina.

Aquesta és la clau del jardí de la Reina.

Aquesta és la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquest és el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquests són els ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquestes són les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquest és el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquesta és la font que ha mullat el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Aquest és el caminal que voreja la font que ha mullat el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la Reina.

Joan Brossa

CASA MEVA

Aquesta és casa meva.

Aquest és el segon pis de casa meva.

Aquest és el menjador del segon pis de casa meva.

Aquesta és la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Aquestes són les cadires de la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Aquests són els coixins de les cadires de la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Aquest és el gat que està sobre els coixins de les cadires de la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Aquests són els pèls del gat que està sobre els coixins de les cadires de la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Aquestes són les puces dels pèls del gat que està sobre els coixins de les cadires de la taula del menjador del segon pis de casa meva.

Alumnes de 5è A

FRANÇA

Això és França.

Aquesta és la capital de França.

Aquest és un monument de la capital de França.

Aquest és el camí que condueix a un monument de la capital de França.

Aquesta és la bicicleta que circula pel camí que condueix a un monument de la capital de França.

Aquesta és la noia que va sobre la bicicleta que circula pel camí que condueix a un monument de la capital de França.

Aquest és el vestit que porta la noia que va sobre la bicicleta que circula pel camí que condueix a un monument de la capital de França.

Aquestes són les flors estampades en el vestit que porta la noia que va sobre la bicicleta que circula pel camí que condueix a un monument de la capital de França.

Aquesta és la tela que van fer servir per fer les flors estampades en el vestit que porta la noia que va sobre la bicicleta que circula pel camí que condueix a un monument de la capital de França.

Grup d'alumnes de 5è A

UN ÓS PANDA A XINA

Aquestes són les muntanyes de Xina.

Aquesta és la vegetació de les muntanyes de Xina.

Aquest és el bambú de la vegetació de les muntanyes de Xina.

Aquest és l'ós panda que es menja el bambú de la vegetació de les muntanyes de Xina.

Aquesta és la pedra on està assegut l'ós panda que es menja el bambú de la vegetació de les muntanyes de Xina.

Aquestes són les herbes que envolten l'ós panda i la pedra on està assegut l'ós panda que es menja el bambú de la vegetació de les muntanyes de Xina.

Grup d'alumnes de 5è A

CAL·LIGRAMES – POEMES ENDEVINALLA

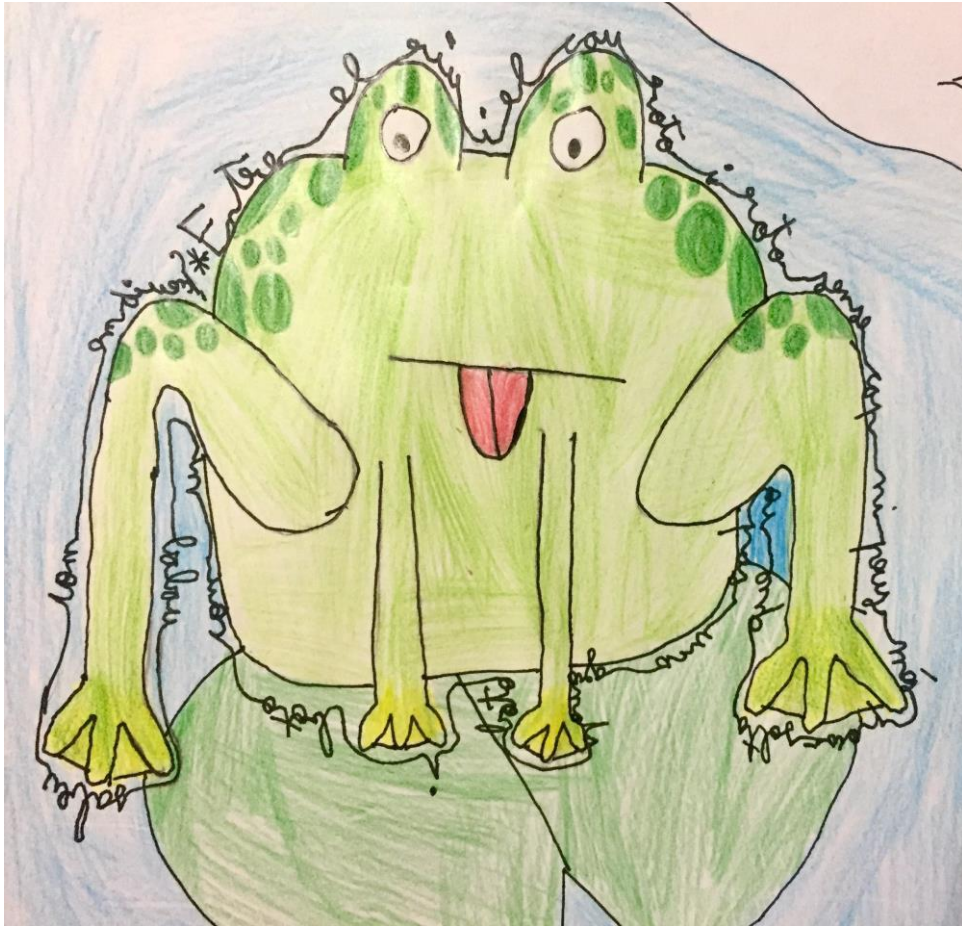
ENDEVINALLA

Salut! Aixeca, en créixer,

amb moltes mans la copa

i, en canvi, no en pot beure.

Juan Kruz Igerabide / Miquel Desclot

ENDEVINALLA

Entre el riu i el cau

roto i roto

sense cap ni peus;

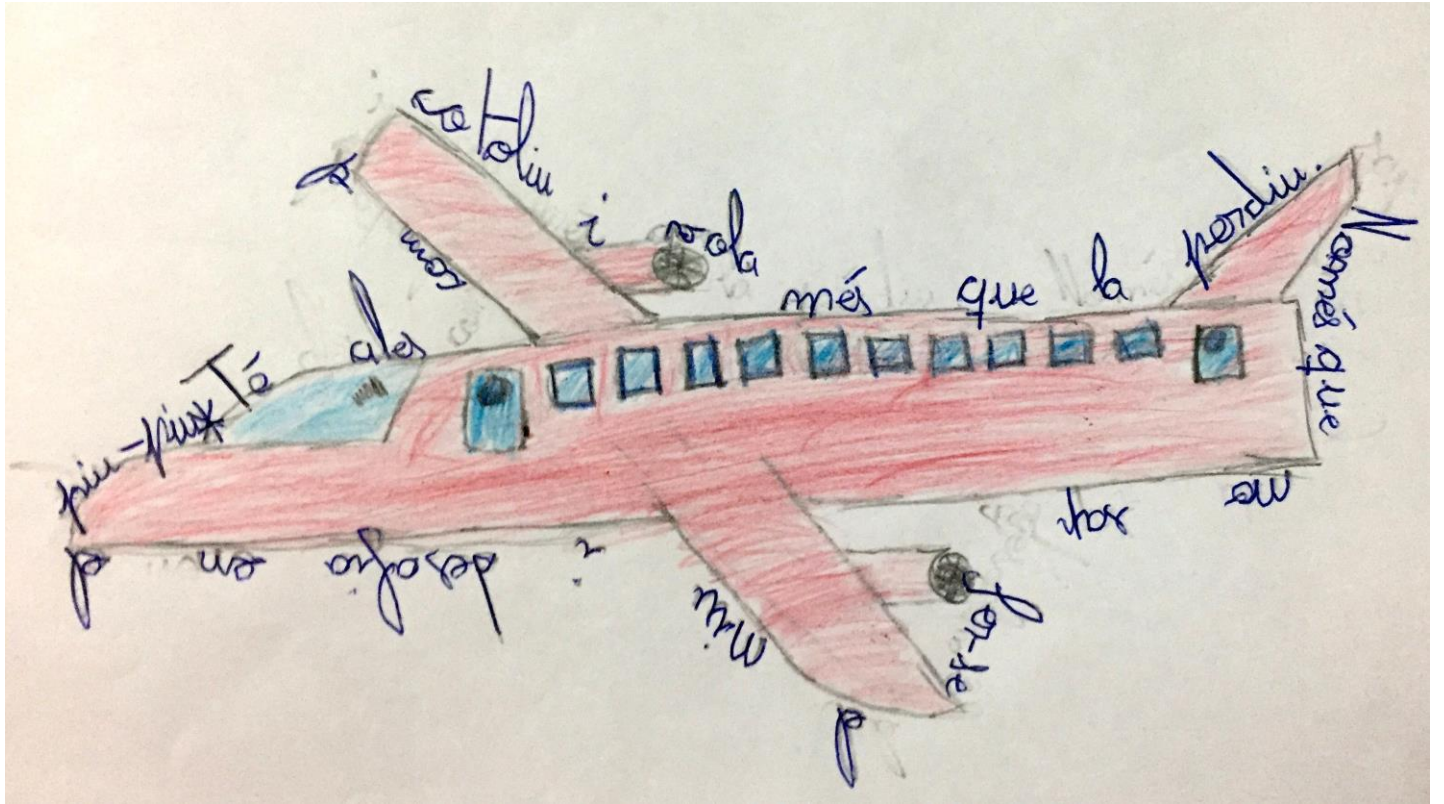
més poca-solta

que no pas una granota,

boto i boto com un babau.

Sabeu com em diuen?

Josep M. Sala-Valldaura

ENDEVINALLA

Té ales com el cotoliu

i vola més que la perdiu.

Només que no sap fer-se el niu

i desafina en el piu-piu.

Miquel Desclot

COMENTARI GRUPAL

Aquests dies hem estat treballant amb l'Eric, un alumne de magisteri de la Universitat de Vic, que va venir el dia 7 de febrer de 2017.

Amb l'Eric hem après a crear poemes i ho ha fet molt bé! Hem après a fer diferents tipus de poemes i a fer cal·ligrames. Amb ell hem fet aquest recull de poemes i també hem fet un recital de poesia.

Ens ha agradat molt estar amb ell!